

संस्कृतवेदान्त

2468

गौडपाद-उत्तरगीताव्याख्या

838/6

(1)

ॐ ॥

अथ उत्तरगीतासप्तिकप्रारंभः ॥

(2)

१ ज्ञातुं भगवंतं पृच्छति ॥ अर्जुन उवाच ॥ यदेक इति ॥

मूल यदेकं निष्कलं ब्रह्म बोधातीतं निर्जेतनं ॥ ३

१११

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसच्चिदानंदाय नमः ॥ श्रवणं सच्चिदानंदमवाप्नुयान् स गे चरं ॥
आत्मानमखिलाधारमाश्रये नीष्टसिद्धये ॥ १ ॥ इह खलु भगवानर्जुनः ॥ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे
भगवदुपदिष्टमास तत्त्वोपदेशं ॥ विषयभोगप्रवणे न विस्मय पुनस्तदेवात्मतत्त्वं अप्रत-
र्क्यमविज्ञेयं विनाशो सति वर्जितं ॥ कारणं योगनिर्मुक्तं हेतुसाधनवर्जितं ॥ ॥ हृदयांबु-
जमध्यस्थं ज्ञानं ते यच्च रूपकं ॥ तक्षणादेव मुच्येत यं ज्ञानाद्ब्रह्म केशव ॥ २ ॥ हे केशव ॥ यत्
ज्ञानं तस्य ब्रह्मणः सम्यक् ज्ञानात् तक्षणादेव ज्ञाने तैरक्षणादेव मुच्येत ॥ श्रीविद्या-
निष्ठतिद्वारा आनंदावाप्तिर्न वेत्तुं तद्ब्रह्म ॥ स्वरूपतटस्थ लक्षणाभ्यां प्रतिपादयत्य-
र्थः ॥ तदेवलक्षणैर्दर्शयति ॥ यदेकमिहादिना ॥ एकं स जातीयविजातीयस्वगतमे-
दरहितं ॥ निष्कलं अवयवरहितं ॥ व्योमातीतं ॥ आकाशादिचतुर्विंशतिनसातितं नि-

स्ता

त

न

१११

(2A)

सन्
धर्म

रंजनं स्वप्रकारं॥ अप्रतर्क्यं अमनो गोचरं॥ यन्मनो न मनु ईति श्रुतेः॥ अविज्ञेयं प्रमाणा
विषयं॥ यद्वाचानिरुक्तं यतो वाचो निवर्ततेति श्रुतेः॥ विनाशो सति वर्जितं त्रैकालिकं
कारणं सर्वोत्पत्तिनिमित्तोपादनभूतं॥ योगनिर्मुक्तं॥ वस्त्वंतरसंबन्धरहितं हेतुसाधन
वर्जितं निमित्तोपादनत्वे वर्जितमित्यर्थः॥ स्वस्य सत्त्वात् तन्मतेन ताभ्यामेव वि
वर्जितमिति च॥ हृदयो बुजमध्यस्थः सर्वलोकां तन्निर्णयामकतया सर्वलोकहृदयमध्य
स्थः॥ ज्ञानहेतुस्य रूपकं ज्ञानविषयप्रकारः हेतुविषयः॥ तदुभयस्वरूपं तदुभयसत्ता
त्मकं॥ यद्वा तत्कीदृशमिति प्रश्नार्थः॥ एवमर्जुनेन दृष्टो भगवान् प्रश्नार्थमभिनन्द
भुत्तरमाह॥ श्रीभगवानुवाच॥ साधुष्टं महाबाहो बुद्धिमानसियां डव॥ यन्मां दृष्टुं सि
तत्त्वार्थमशेषं प्रवदाम्यहं॥ ३॥ हे महाबाहो इति संबोधनं सर्वशत्रुनिवर्हणसामर्थ्यं

(3)

॥२॥

द्योतयति शत्रुबोरागादयश्च॥ हेयां उवेति सत्कुल प्रस्तुतत्वं द्योतयति॥ बुद्धीमानसी
नितं स्तुतवन्स्योक्तार्थग्रहणावधारणसामर्थ्यं द्योतयति त्वं मां प्रतियदात्मतत्त्वार्थं पृच्छ
सितदशेषं यथा भवति तथा तु भ्यमहं प्रवेदामि॥ तदेवात्मतत्वं सोपायमाह॥ आत्ममंत्र
स्य हंसस्य परस्य रसमभ्यात्॥ योगेन गतकामानां नावना ब्रह्मचक्षते इति॥ ४॥ आ
त्मनि तात्पर्येण पर्यवसन्नस्य प्रणवात्मकस्य मंत्रस्य॥ तात्पर्यविषयस्य हंसस्य हंति स्व
तत्त्वज्ञानेन ज्ञातुं संसारमिति हंसः॥ तस्य परमात्मनः॥ परस्य रसमभ्या
यादन्योन्यप्रतिपाद्यप्रतिपादकभावसंसर्गात्॥ अनेन सर्ववेदांततात्पर्यगोचरत्वं तं तु
समन्वयादितिसमन्वयाधिकारणोक्तं दर्शितं॥ योगेनात्मतत्त्वविचारारब्धेना॥ गतकामा
नां नष्टारिषड्गुणाणां॥ अनेन ज्ञानप्रतिबंधककल्मषनिवृत्तिर्दर्शिता॥ तेषां यात्रा

॥२॥

(3A)

त्रि

तं त्रिधा

वना तत्त्वमस्यादिवाक्यजन्यं चरमवृत्तिः ॥ तत्र त्रिविधाः सन्निवृत्त्याः विधानि च सन्निवृत्त्याः विधानि च सिंचाह शरीराणां मजस्यांतं हंसत्वं पार
शेषः ॥ तदेव तत्त्वज्ञानं तत्र त्रिविधाः विधानि च सिंचाह शरीराणां मजस्यांतं हंसत्वं पार
दर्शनं ॥ हंसो हंसाक्षरं चैव कूटस्थं यत्नदक्षरं ॥ तद्विद्वानक्षरं प्राप्य जह्यात् मरणजन्मनी
ज ॥ ५ ॥ अस्य जिवस्य तं अ वया धिभूतं हंसत्वं परब्रह्म स्वरूपत्वं ॥ शरीरे णां जीवानां पा
अं रदर्शनं परमज्ञानं ॥ हंसः हंसाक्षरं च प्रणवं च यत्नदक्षरं कूटस्थं यत्नदुभयं साक्षिभूतं यद
क्षरमित्युच्यते ॥ अनेन त्रिविधपरिच्छेदशून्यत्वं दर्शितं ॥ तत्स्वरूपं विद्वान्विवेकी सन्
तदक्षरं वस्तु प्राप्य मरणजन्मनि जन्म मरणप्रवाहरूपं संसारं जह्यात् स जेदितियावत्
सा च मुक्तिः ॥ जीवपरमेश्वरं प्रतिपाद्यते ॥ ॥ अध्यारोपायवादाभ्यां निष्प्रपञ्चं प्रपञ्च्यते ॥ ॥

संक्षेपं

त

ब्रह्म

(५)

३

का की मुखककारां तं उकारश्चेतना हृतिः अकारस्य तुलुसस्य कोर्थः संप्रतिपद्य
ते ॥ कंचा कंच का के सुखदुःखे ते अस्य स्त इति का की जीवः अविद्या प्रतिबिंबः ॥ तस्य
मुखं मुखस्त्रा नीय बिंब भूतयद्वलतलनिपादकं यत्ककारां तं मुखमिसे तत्काका
क्षिन्यायेनात्रापि संबध्यते ॥ तथा च शब्दश्लेषः ॥ मुख भूतककारस्य का की सत्र प्राथ
मिक ककारास्यां तं अंतिमं यदक्षरमकारात्मकं पंचीद्वतं पंचमहाभूतानि तत्का
र्याणि विराडि स्फुच्यते ॥ एतत्सूक्ष्मशरीरमात्मनः ॥ इन्द्रियैर्योपलब्धिर्जागरितं तदु
भयाभिमानात्मा विश्वः ॥ एतत्र यमकारस्यार्थः ॥ उकारश्चेतना हृतिः ॥ का की मु
खे सत्रमकारात्परोम उकारः ॥ पंचीद्वतं पंचमहाभूतानि तत्कार्याणिसप्तदशकलितं
गं हिरण्यगर्भ इत्युच्यते ॥ एतत्सूक्ष्मशरीरमात्मनः ॥ कारणेषूपसंहतेषु जागरित

भौतिकं

अ२

का की रस्यांति मोवर्णः
अकारः तत्प्रतिपद्य ब्रह्मे वैत्यर्थः ॥

३

(५१)

ज

नसतर

५१५

३३

स्य

संस्कारप्रत्ययः शक्तिरयस्वप्नस्तदुभयोर्यात्मा तेजसः॥ एतन्नयमकारस्यार्थः॥ चे
नर तनाद्यतिः॥ चेर्तेस्यहिरण्यगर्भात्मकतेजसस्याद्यतिर्वाचकः॥ अकारस्य काकीमुखे
सत्र उकारात्पूर्वं मभिहितो योमकारः पुनरासीरद्वयकारणमात्मा ज्ञानं सा भासमव्या
द्यतमित्युच्यते॥ तच्च नासन्ना निसंदसत्॥ न भिन्नं नाभिन्नं नापि भिन्नाभिन्नं कु
नोभयंके तश्चिन्निरवयवं न सावयवं॥ ब्रह्मात्मैक्यज्ञानाज्ञानोद्यं सर्वप्रकारकज्ञानोप
वर्तनं-५ संहारबुद्धेः कारणसुषुप्तिस्तदुभयाभिमान्यात्मा प्राज्ञः एतन्नयमकारस्यार्थः
कार उकार मकारः॥ ॐ कार एव लुप्तस्य कोर्थः ककारास्यरोयः अकारस्तस्य
योर्थः॥ लक्ष्यस्वरूपं तत्सं प्रतिपद्यते तदेक्यं माप्रोतीर्थः॥ अयमात्मा ब्रह्म॥ स य
श्चायं पुरुषे॥ यश्चासावादित्ये॥ स एकः॥ तत्त्वमसि अहं ब्रह्मास्मि॥ इति श्रुतिभ्य इति
तन्मात्रवस्थानं॥

(5)

४

भ्यभावः॥ का की मुख क कारांत उ कारश्चेतनादिति अकारस्य च लुप्तस्य कोर्थसं प्रतिप
द्यते॥ १०॥ कंच अ कंच का के सुखदुःखे ते अस्य स्त इति का की जीवः॥ तल्लति पाद कराब्दस्य
मुखे अग्रे यः क कारस्यां तो उ कारः ब्रह्मचेतनादिति जीवाकार इत्यर्थः॥ ब्रह्मैव स्वाविद्य
या संसार इति न्यायात्॥ अकारस्य जीवतत्वाकारस्य लुप्तस्यापगतस्य कोर्थः॥ अखंडा द्वि
तीयः सच्चिदानंदरूपेयर्थः॥ एतं का की मुखे सा द्युक्त प्रकारेणानुसंधानवान् प्रतिप
द्यते आत्मेत्यर्थः॥ यद्वा॥ हे का की मुख ब्रह्मांडं त्वं क कारांत क कारस्यां ति भो वर्णा उ
कारस्तत्प्रतिपाद्यते ब्रह्म वेत्यर्थः॥ ईंकारो मूलप्रद्वतिस्तस्य ब्रह्मणश्चेतनाचेतय
मानादिति शक्तिः॥ अकारस्य लुप्तस्य परिणममाना विद्यालोपवतः॥ ब्रह्मणः कोर्थः
क कारास्य रो य उ कारः तस्य योर्थः॥ लक्ष्य स्वरूपं तत्प्रतिपद्यते तदैक्यं प्राप्नोतीत्यर्थः॥ इ सं

४

सं

ॐ कारंतस्य ब्रह्मणश्चेतनादिति रिति पाठे - ३९ मूलप्रकृति ९

(5A)

सां

श्रुतेः २

वारंवारः ३

दमुपासकुरुतिशेषः॥ तथाच श्रुतिः॥ अह्ला वस्य प्लवस्य॥ आं डी भवत माहुः॥ सुरवादि
दुःखनिधनं प्रतिमुंचस्वस्वां पुरीमिति॥ अस्यार्थः॥ हे जन्म जनन मरण युक्त जीवत्त्व
माह्ला वस्य जीवन्मुक्तो भव प्रप्लवस्य साक्षात्मुक्तो भव मुहुः॥ आं डी ब्रह्मांते वैर्त्तिसंसारिमा
नवमा भः॥ संसारी चेत्किमपराद्विमिसाशंक्याह॥ सुरवादि वैषयिकसुखं हेतुं दुःखमेव नि
धने अंते यस्यास्तां स्वां पुरीं स्वकियं स्थूल सूक्ष्म देहद्वयं प्रतिमुंचस्व स्वजे स्वार्थः॥ एवं योग
धारणयोपासकस्य प्राणायामरतस्य नां वायं कफलेमिसाह॥ गच्छंतिष्ठं यथा कालं वा
यु स्वीकरणं परं सर्वकालप्रयोगेन सह स्वायु भवेन्नरः॥ नरः शतायुः पुरुषः शतै
द्रिय इति परिमितायु परिगच्छन् गमनकाले तिष्ठन् अवस्थानकाले सदा कालं सर्वेस्मि
न्स्नानशयनादिकालांतरे परं विशेषणं वायु स्वीकरणं प्राणायामं कुर्वन्॥ तेन सर्वका

तरी

मध्य

सदा

(6)

ननु प्रयोगेन सार्वकालिक वायुधारणया सहस्रायुः सहस्रवर्षजीवीनवे द्रुयादिसर्थः
ननु परमफलं कदा भविष्यति सत्राह ॥ यावत्संशयत्वगाकारं तदाकारं विचिंतयेत् ॥ खगा
कारं हंसस्वरूपं यावत्संशयेत् ॥ यावत्संशयं तं साक्षात् कुर्यात् तावत्संशयं तं तदाकारं ब्रह्मस्वरू
पं पूर्वोक्तधारणया प्रवृद्धायुर्विचिंतयेत् ध्यायेदिसर्थः ॥ तादृशात्मसाक्षात्कारार्थमात्म
जागतोरभेदध्यानमाह ॥ खमध्यं कुरु चात्मानमात्ममध्यं च खं कुरु ॥ आत्मानं खमयं दत्त्वा
न किंचिदपि चिंतयेत् ॥ ८ ॥ खमध्ये दहराकारमध्यात्मानं परमात्मानं कुरु ॥ एतदभि
न्नसत्तात्मकमिति भावे यदिसर्थः ॥ आत्ममध्ये च परमात्मनि खं कुरु ॥ अकाशं कुरु तदुपा
दानं भावयेत् ॥ आत्मानं परमात्मानं खमयं अकाशमयं दत्त्वा किंचिदपि ब्रह्मव्यतिरि
क्तमन्यदपि न चिंतयेत् न ध्यायेदिसर्थः ॥ यद्वा खराब्दे न जीवो निधीयते ॥ अकाशः

५

(6A)

शरिरं ब्रह्मेति श्रुतेः॥ आकाशशब्देन परमात्मानिधीयते॥ तपोरैक्यं बुद्धानि किंचिदपि
चिंतयेत् एवमुक्तप्रकारेण योगी भूत्वा ब्रह्मज्ञाननिष्ठ एव स्यादित्याह॥ ॥ स्थिरबुद्धि
रसंमूढो ब्रह्मविद्ब्रह्मणी स्थितः॥ बहिर्योमस्थितं निसंनसासाये च व्यवस्थितं निष्कलंकं
विजानियाद्वासो यत्र लयं गतः॥ १॥ ब्रह्मविदुक्तप्रकारेण ब्रह्मज्ञानिसत्स्थिरबुद्धिनिश्चल
ज्ञानि भूत्वा संमूढः आज्ञानरहितः सत्ब्रह्मणि स्थितः ब्रह्मनिष्ठ एव निसंयत्र स्वा
सः॥ वायुर्लयं गतः॥ नाशं प्राप्स्यति तत्र नासात्रे व्यवस्थितं बहिर्योमस्थितं बहिराकाशं स्थि
तं॥ निष्कलंकं कलंकातीतं ब्रह्म जानियात् बुद्धान् ब्रह्मज्ञाननिष्ठस्य मनो नैश्वल्यार्थं धा
रणा विशेषमाह॥ ॥ पुटद्वयविनिर्मुक्तो वायुर्यत्र विलियते॥ तत्र संस्थ मनः कृत्वा तंध्या
ये सार्थमीश्वरं॥ ॥ हे पार्थ पुटद्वयविनिर्मुक्तः नासारं धनिर्गतो वायुर्यत्र विलियते

क३

(४)

निष्कलंतं २

॥६॥

लयंगलुनितस्मिन्मार्गे सम्यक् स्थितं मनः ॥ दृष्ट्वा तमिश्चरं ध्यायेत् ॥ वक्ष्यमाणप्रकारेण ध्या-
येत् ॥ तमेव प्रकारमाह ॥ निर्मलत्वं विजानियात् षडूर्मिरहितं शिवं ॥ निर्मलं निवृत्ताहंकार-
चेतनात्मकं ॥ अतएव षडूर्मिरहितं क्षिपासादिहीनं शिवं मंगलं स्वरूपमिति विजानियात्
ध्यायेदित्यर्थः ॥ किंच ॥ प्रभाश्रन्यं मनश्च न्यंबुदिश्रन्यं निरामयं सर्वश्रन्यं निराभासं समाधिस्त-
थो ५ स्पलक्षणं ॥ त्रिश्रन्यं विजानियात् सर्वमुच्यते बंधनात् ॥ प्रभाश्रन्यं वृत्त्यात्मकं प्रकाशरहितं तु ५
अहेतुः ॥ मनः श्रन्यं मनोरं ॥ अतएव बुदिश्रन्यमासक्तिरहितं निरामयं निर्व्याजं अतएव नि-
हितं ॥ राभासभ्रमरहितं अतएव सर्वश्रन्यं स्वव्यक्तिरिक्तवस्तुमात्रस्य मिथ्यात्वेनानंदेकरसंय-
द्भ्रमरतध्यानं समाधिः ॥ तस्मिन् स्थितस्य किं लक्षणं मिसाशंक्याह ॥ त्रिश्रन्यं यो विजानी-
यात् सर्वोक्तप्रभाश्रन्यं यो विजानियात् बुधेत् ॥ अनेन जाग्रदाद्यवस्थात्रयश्रन्यत्वं दर्शि-
दि

६

(7A)

नं॥ प्रभामनोबुद्धिर्बैः क्रमेण तासां त्रिधाना जातादृशं ब्रह्म यो विजानियां समाधिस्थः तस्य
बंधनात्संसारबंधनान्मुच्यते मुक्तो भवति॥ एवं जीवन्मुक्तस्य देहादिष्वभिनिवेशो नास्तीत्या
ह॥ २॥ स्वयमुच्चलिते देहे देही न्यस्त समाधिना॥ निश्चलं तं विजानियात् समाधिस्तस्य लक्षणं
ति॥ देहे स्वयमनादि प्रारब्धकर्मवासनावशत् उच्चलिते गमनादिकं कुर्वन्स्यपि देही जी
वः न्यस्त समाधिना निश्चल समाधियोगेन निश्चलं यथा भवति तथा त्वं परमात्मानं विजानी
यात्॥ तदेव समाधिस्थितस्यात्मयोगस्थितस्य लक्षणमित्युच्यते॥ इतोऽप्यात्मतस्य लक्षणमा
ह॥ ॥ अमात्रं शब्दरहितं स्वरव्यंजनवर्जितं॥ बिंदुनादकलातीतं यस्मिन् वेदसंवेदविदिति॥
अमात्रं स्वदीर्घप्लुतरहितं शब्दरहितं शब्दातीतं स्वरव्यंजनवर्जितं अक्षरसमुहात्मकं पदान
भिधेयं॥ बिंदुनादकलातीतं अनुस्वरबिंदुसंघटे गलविबरे घंटानिलहादिद्वन्द्वरूपं स

दीर्घ ना क

(४)

एतादृशं ब्रह्म यो वेद संवेदवित्
सकल वेदां तत्तात्पर्यं ज्ञानानाम्यदर्थः ॥

७

नादः कलानादैकदेशः ॥ तैरतीतं यथा कथं चिद्वच्चाच्यमिदं सार्थः ॥ एवमात्मा स तत्त्वज्ञान-
स्य असंभावना विपरितभावनादि निवृत्तौ सत्यां न किंचित्त्वं समस्तीत्याह ॥ १ ॥ प्राप्ते ज्ञाने न वि-
ज्ञाने हेतुं च हृदिसंस्थिते ॥ लब्धशान्तिपदे देहे न योगो नैव धारणाह ॥ २ ॥ ज्ञानेन परोक्षात्मकेन
विज्ञानेन अपरोक्षानुभवात्मकेन ॥ यदा ॥ यज्ञानेन शास्त्राचार्योपदेशजन्येन विज्ञानेन अनु-
न भवात्मके प्राप्ते सति हेतुये च सर्ववेदां तत्तात्पर्यं गोचरे परमात्मनि हृदिसंस्थिते हृद्यपरो-
क्षतया भासमाने सति ॥ देहे देहोपाधि मति जीवे लब्धशान्तिपदे संप्राप्तब्रह्म भावे सति त-
दनुयोगोपि नास्ति धारणा च नास्ति सिद्धफले साधनेन प्रयोजनाभावादिति भावः ॥
॥ एवमात्मतत्त्वापरोक्षज्ञानिर्मुक्तः स न ईश्वर एव जायत इति तस्य स्वरूपमाह यो वेदा-
दौ स्वरूपोक्तो वेदांते च प्रतिष्ठितः ॥ तस्य प्रकृतिर्लूनस्पयः परः समहेश्वरः ॥ १७७ ॥

७

(8A)

अधःप्रवर्त्यनेकतंत्रपरस्तच्चविशोर्गतइतिवचनात्॥

पश्यन्तिमध्यमावेखरी३२

वेदादौ सर्ववेदानामादौ वेदस्यैः श्रणेवैपरिहारायनिधीयमानः वेदांतेचसर्ववेदानामंतेऽ
मत्तुपल्लमणपरिहारायप्रतिष्ठितः संस्थापितः ॥ चकारात्सर्ववेदरक्षणा यवेदमध्येच
निहितः प्रैतिष्ठितः यः स्वः प्राणवात्सकस्तस्यै परावस्थायांलीनस्ययः परः परः वाक्चतुष्टय प्रणवस्यप्र
बोधकः उपलक्षणंचैतत् सर्वप्राणेंद्रियकरणवर्गप्रबोधकः ॥ सर्वनियतंसर्वान्तिया कृत्वा ३९
१ मियोमहेश्वरइतिप्रसिद्धः सर्वान्तलज्जानीनायइत्यर्थः ॥१८॥ आत्मतत्त्वपरोक्षानुभ
वात्पूर्वयावत्साधनप्रयासः कृतेज्ञातेचतस्मिन्नुभयोनकर्तव्यइतिसदृष्टान्तमाह
॥ नावार्थीनुभवेत्तावद्यावसारंनगच्छति उन्तीर्णेचसरिसारेनौवयाकिंप्रयोजनं
पर ॥ ॥ यावतासूर्यंतं पारंनदीतीरेनगच्छति नसंप्राप्नोतितावत्सूर्यंतंनावार्थीनदीत
रणसाधनावार्थीभवेद्भूयात्सरिसारेनदीतीरेउन्तीर्णसतिनावयानदीतीरेसाधनेन
ण

(१)

भावः

किं प्रयोजनं किमपि नास्तीत्यर्थः ॥ तद्वदत्रापि आत्मा परोक्षे ज्ञाते रणस्त्रादि भारैः किं प्र
योजनमिति ॥ तदेव न व्यंतरेण सदृष्टांतमाह ॥ ग्रंथमभ्यासमेधावीज्ञानविज्ञानतसरः
पलालमिव धान्याथरिसजे ग्रंथमरोषत इति ॥ मेधावी बुद्धिमान् ग्रंथमभ्यस्य वेदांतादि
श्रवणं ह्येता ज्ञाने सामान्य ज्ञाने विज्ञाने विशेषा तु भवेत सरः सन् ग्रंथ सर्व रणस्त्रं सजेत् ॥
तन्नदृष्टांतः ॥ धान्याथरि धान्य सहितं तुणमादाय तद्गत धान्यस्वीकारानंतरं पलालं गतकणि
कान्तुणं ॥ यथा सजंति तद्वदित्यर्थः ॥ किंच ॥ उल्का हस्तो यथा ज्वालं द्रव्यमालोक्य तां कश्चित्
सजेत् ज्ञानेन हेयमालोक्य पश्चात्तानं परिसजेदिति ॥ कश्चि लोके अंधकारस्थित
द्रव्यदर्शनाथरिसन् यथा उल्का हस्तो भवति पश्चाद्द्रव्यमालोक्य तदनंतरं तामुल्कां यथा
सजेत् ॥ तथा ज्ञानेन ज्ञानसाधनेन हेयं ब्रह्मालोक्या परोक्षी ह्यस्य ज्ञानं ज्ञानसाध

कश्चित्

(१५)

२९

नस्य जेदिस्यर्थः ॥ ज्ञाते ज्ञानेयापरोक्षज्ञाने तेन प्रयोजनाभावात् ॥ साधनपरित्याज्यमेत
त् दृष्टान्तमाह ॥ ॥ यथा मृतेन नृसस्य पयसा किं प्रयोजनं ॥ एवं तं परमं ज्ञात्वा वेदैर्नास्ति
प्रयोजनं ॥ ॥ यथा मृतेन सागरमथ नोद्धूतेन नृसस्य संतुष्टस्य पयसानीरेण प्रयोजनं
नास्ति ॥ एवं परमं ज्ञात्वा परमात्मानं अपरोक्षीकृत्य वेदैः वेदान्तशास्त्रादिभिः किं प्रयोज
नं न किमपीत्यर्थः ॥ किंच ॥ तत्त्वज्ञानिनां विधिनिषेधादिकर्तव्यमपि नास्तीत्याह ॥ ॥ ज्ञाना
मृतेन नृसस्य दूतदूतस्य योगिनः ॥ न चास्ति किंचित्कर्तव्यमास्ति चेन्न सत्यविदिति ॥ ॥
ज्ञानामृतेन नृसस्यानंदैकरसं प्राप्तस्य दूतदूतस्य दूतार्थस्य योगिनः मुक्तस्य किंचि
दपि कर्तव्यं नास्ति किंतु लोकसंग्रहणार्थमेव ॥ यद्यपि निवेशेन कर्मासक्तिरस्ति तर्हि च
सतत्त्वविन्न भवति ॥ आरूढोऽपि न भवतीत्यर्थः ॥ अर्थज्ञानं विना केवलं वेदपाठमात्रेण

(10)

५

अव

वेदवित्तं नास्ति किंतु वेदार्थतास्य गोचरब्रह्मज्ञानेनैव वेदवित्तमिहाह ॥ तैलधारमिवा
द्विन्नदीर्घघंटानि नादवत् ॥ अवाच्यप्रणवस्याग्रं यस्तं वेदसवेदविदिति ॥ ३३ ॥ तैलधारमि
वद्विन्नसंततधारावद्विद्येदरहितं दीर्घघंटानि नादवदति ॥ दीर्घघंटाध्वन्यग्रद्विद्येदरहि व
तमवाच्यमवाङ्मनसगोचरं प्रणवस्याकारं कारमकारविंदुनादकलात्मकस्य सकल
वेदसारस्याग्रं लक्ष्यं ब्रह्मयो वेदसवेदवित्तवेदां तार्थज्ञानि नान्यदस्यर्थः ॥ तत्त्वज्ञानिनः स
माधिसाधनस्वरूपमाह ॥ ॥ आत्मानं मरणीयत्वात् प्रणवं चोत्तरारणिं ॥ ध्याननिर्मथना
भ्यासाद्देवं पश्यन्निगूढवत् ॥ ३४ ॥ आत्मानं कर्तृत्वाद्यध्यासवंतं जीवमरणीयत्वाधरार
णीभावयित्वा प्रणवं परमात्माप्रतिपादकं राब्दं उत्तरादणीयत्वाभावयित्वा ध्याननिर्मथ
नाभ्यासाद्ध्यानरूपमथनेनैव पुण्येन एव पूर्वोक्तप्रकारेण निगूढवत् पांडित्याप्रगट

पौनः १

नं २

९

(10A)

म

नेनयोवर्त्तते स एव परमात्मानं पररेयेन्नान्यदस्यर्थः॥ यावदेव परोक्षानुभवव्ययं तं स्व
प्रकाशब्रह्मधारणमाह॥ तादृशं परमं रूपं स्मरेत्यर्थं ह्यनन्यधीः॥ विधुमाग्निनिभं
देवं पश्येदसंतनिर्मलं॥ २५॥ हे पार्थ विधुमाग्निनिभं विगतधूमाग्निशिखां वेद्योतमानं
मत्संतनिर्मलं अतिस्वच्छं देवं स्वयं प्रकाशं परमात्मानं यावत्परेयेत्॥ अरौ पेक्षी कुर्या
त्तावन्तादृश्यं परममुच्छृष्टं रूपं ब्रह्मस्वरूपं न चान्यधीः॥ अनन्यचित् सन् संस्मरेद्ब्र
ह्मधारणं कुर्यादित्यर्थः॥ तावन्ताप्रकारमेव ब्रह्मस्वरूपं प्रगटनव्याजेन विशदयति॥
दूरस्थापिनदूरस्थः पिंडस्थाः पिंडवर्जितः विमलः सर्वदा देहि सर्वव्यापि निरंजनः॥ २६॥
देहि जीवः सर्वदा सर्वस्मिन्काले दूरस्थापि॥ अज्ञस्य परोक्षवत्॥ स्थितोपिनदूरस्थः
परोक्षस्थितो न भवति किंतु सर्वदा परोक्ष एवेत्यर्थः॥ पिंडस्थोपि अज्ञस्यशरीरसंबंधा

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com